

13 consellers per a una Transició Nacional

El Consell per a la Transició Nacional, que coordinaran el conseller de Presidència, Francesc Homs, i la vice-presidenta, Joana Ortega, estarà presidit per Carles Viver i Pi-Sunyer i format per aquests 12 notables de la societat catalana.

1. Carles Viver i Pi-Sunyer (Terrassa, Vallès Occidental, 1949).

El nou president del Consell per a la Transició Nacional ha estat president de l'Institut d'Estudis Autònoms des de la seva creació, el 2004. Viver i Pi-Sunyer, que havia estat magistrat del Tribunal Constitucional entre el 1992 i el 2001, coneix perfectament la Constitució i també les lectures que se'n poden fer, tant obertes com restrictives. Va assessorar la redacció de l'Estatut de Catalunya de 2006 i sap les esclatxes que ofereix la legislació espanyola però també el feixuc aparell burocràtic de l'estat i la seva capacitat per a protegir-se.

2. Enoch Albertí i Rovira. Expert en dret constitucional i degà de la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona (UB) des de 2008, és coautor de *La reforma constitucional del Senado* i *Las comunidades autónomas en la UE* (Ed. Centro de Estudios Constitucionales). El passat mes d'octubre explicava en una entrevista a EL TEMPS (núm. 1.478) que la Constitució podria encabir el federalisme però el Tribunal Constitucional no ho permetria, com tampoc va admetre l'Estatut de Catalunya. Afegia que el federalisme asimètric no seria la solució perquè "ja hi ha asimetries" i el conflicte continua existint.

3. Germà Bel (Ies Cases d'Alcanar, Montsià, 1963). Màster en economia per la Universitat de

Chicago i catedràtic d'economia aplicada de la UB, és autor d'*Espanya, capital París* (Ed. Destino) en el qual fa una anàlisi de les infraestructures espanyoles per a revelar el model d'estat que han triat els governs de Madrid. Bel, que ara és a la Universitat de l'Estat de Nova York, va militar a la Joventut Socialista de Catalunya i al PSC i va ser un dels impulsors de Nueva Vía, el corrent que va impulsar la candidatura de José Luis Rodríguez Zapatero a la secretaria general del PSOE.

4. Carles Boix. És el titular de la Càtedra Robert Garrett de Política i Afers Públics de la Universitat de Princeton (EUA) i defensa la independència de Catalunya tot recordant que la declaració unilateral és una solució tan vàlida com la consulta ciutadana. És coautor d'un llibre sobre el cas de Kosovo, *La porta de la gàbia* (A contravent, 2011) i responsable de *Political parties, growth and equality*, editat per Cambridge University Press el 1998. És membre fundador del Col·lectiu Wilson, un grup d'acadèmics constituït per analitzar críticament les dades i els informes contraris a la sobirania de Catalunya.

5. Núria Bosch (Granollers, Vallès Oriental, 1955). Economista i catedràtica d'hisenda pública de la Universitat de Barcelona, Bosch és coautora, amb Marina Espasa, de diverses obres sobre el dèficit fiscal.

Un dels seus llibres, *Fiscal federalism and political decentralization: Lessons from Spain, Germany and Canada*, ha estat una referència per al PSC en el seu posicionament sobre el pacte fiscal. Els seus estudis més recents defensen la viabilitat econòmica d'una Catalunya independent amb una Generalitat que pogués recaptar impostos i gestionar taxes i cotitzacions socials.

6. Salvador Cardús (Terrassa, Vallès Occidental, 1954). Sociòleg i degà de la Facultat de Sociologia de l'Autònoma de Barcelona entre 2009 i 2011, Cardús és també doctor en economia i Premi Nacional de Periodisme. És autor d'*El camí de la independència* (La Campana, 2010) i un dels signants –amb Ramon Folch i Sergi Rovira– de l'informe "Estatuir Catalunya" (vegeu EL TEMPS 1484), que detallava les passes del procés de transició nacional i les decisions imminents en els àmbits de la seguretat i la defensa, la política exterior, la justícia, l'economia i l'energia.

7. Àngel Castiñeira (Muros, Galícia, 1958). Doctor en filosofia i ciències de l'educació, Castiñeira és director de la Càtedra de Lideratge i Governança Democràtica d'Esade-Universitat Ramon Llull. Ha signat estudis sobre immigració, identitat i multiculturalisme i és autor de *Catalunya com a projecte* i *Societat civil i estat del benestar* (a Pòrtic, els anys 2001 i 2002). Ha estat també director del Centre d'Estudis Contemporanis de la Generalitat de Catalunya (1998-2004) i alhora director de la col·lecció "Temes Contemporanis" de Proa i de la revista *IDEES*.

8. Francina Esteve i Garcia (Sant Antoni de Calonge, Baix Empordà, 1960). Professora titular de dret internacional públic a la Universitat de Girona (UDG). Va dirigir fins l'any 2006 el Centre de Documentació Europea de la UdG. Alguns dels seus camps d'especialització, i on podrà assessorar de manera especial el govern, són la distribució de competències entre la Unió Europea i els estats membres, la dinàmica de l'Organització Mundial del Comerç,

la política europea d'immigració i la lliure circulació de persones i els drets dels treballadors.

9. Joan Font i Fabregó (Torelló, Osona, 1951). Cap d'empresari i cor sobiranista. Director general del grup Bon Preu, que va tancar l'any 2012 amb 157 supermercats, 21 benzineres i més de 752 milions d'euros de facturació. No amaga els seus anhel: "Tinc esperança d'arribar a ser un país normal que es governi a ell mateix". L'any 2008 va rebre el Premi d'Honor Lluís Carulla per "haver desenvolupat un model econòmic pensat i dirigit des del territori i arrelat al país. També és membre del Consell Assessor de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat Pompeu Fabra (UPF).

10. Pilar Rahola i Martínez (Barcelona, 1958). Filòloga catalana i hispànica de formació, periodista i escriptora de professió. De l'any 1993 al 2000, va ser l'única representant d'Esquerra Republicana de Catalunya al Congrés dels Diputats. Ara compagina la seva columna diària a *La Vanguardia* amb la col·laboració en diversos mitjans. D'entre la vintena de llibres que ha publicat, destaca *La màscara del Rei Artur* (La Magrana, 2011), una distesa biografia del president Mas. Un estudi recent de *Mèdia.cat*, situa Rahola com la segona opinadora més influent de Catalunya, només superada pel director de *La Vanguardia*, José Antich.

11. Josep Maria Renu i Vila (Vic, Osona, 1969). Doctor en ciència política i de l'administració per la Universitat de Barcelona (UB), on exerceix de professor i cap d'estudis. Ha investigat sobre temes com l'ús de les noves tecnologies per a la participació ciutadana i la presa de decisions, les oportunitats i amenaces del vot electrònic a Espanya, entre d'altres. L'any 2007 va ser un dels membres de la comissió d'experts encarregats d'elaborar la base de la futura llei electoral catalana, finalment encallada pels partits polítics.

12. Ferran Requejo i Coll (Barcelona, 1951). Federalista re-

1. Carles Viver i Pi-Sunyer, 2. Enoch Alberti i Rovira, 3. Germà Bel i Queralt, 4. Carles Boix i Serra, 5. Núria Bosch i Roca, 6. Salvador Cardús i Ros, 7. Àngel Castiñeira i Fernández, 8. Francina Esteve i Garcia, 9. Joan Font i Fabregó, 10. Pilar Rahola i Martínez, 11. Josep Maria Renu i Vilamala, 12. Ferran Requejo i Coll, 13. Joan Vintró i Castells.

convertit a l'independentisme per "realisme polític". Doctor en filosofia i catedràtic de ciència política a la Universitat Pompeu Fabra (UPF). La seva recerca acadèmica s'ha centrat sobretot en les teories de la democràcia, el federalisme i els estats plurinacionals i el liberalisme polític. Col·labora de manera regular en diversos mitjans de comunicació. Va ser un dels 150 intel·lectuals que va demanar el "vot prestat" per al president Mas a les darreres eleccions.

13. Joan Vintró i Castells. Des de la propietat que li atorga ser ca-

tedràtic de dret constitucional a la Universitat de Barcelona (UB), ha defensat la legalitat d'una consulta en el marc de la Constitució espanyola. La seva investigació acadèmica giran entorn de les institucions polítiques i el dret parlamentari, l'estat autonòmic i el dret públic de Catalunya i el dret constitucional en els processos de transició política. Pertany al Grup d'Estudis Constitucionals i Europeus i va assessorar la ponència i la comissió que va redactar l'Estatut.

*Àlex Milian
Nicolás Tomás*